

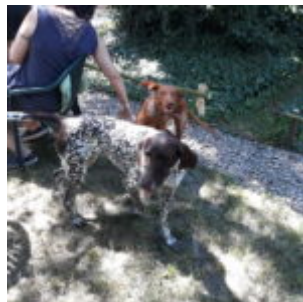
Hodná teta, úchylný strýček a šikovnej mrňous.

I když teda mrňous úplně ne, protože Coonnie, Koníky, neboli Koněf už značně vyrostla, ale momentálně mentálně je to pořád mrňavka.

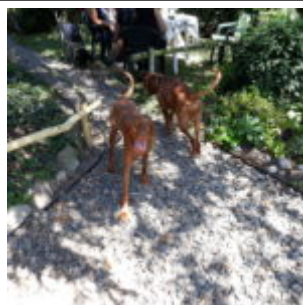
Roztomilá a člověk by si jí úúúplně nejradši pomudlal. Což je ovšem trochu složitější, páč je to vižla křížená s blechou a hryzcem, takže v momentě, kdy dostanete chuť si jí pomudlat a skloníte se k ní, udělá ona hoptá, vysklí vám zuby a zakousne se do vás jako do Brtníka ☹ .

zááárdousim Tě, zaaaaardousim Tě...

Radostnej Koněv rotuje společností

Kdo je kdo?? (poznat se to dá ☹)

No ale vraťme se kousek na začátek, že.

Čekali jsme na tu vzácnou návštěvu - Dennyky, Františka a malou Connie. Byla jsem akurát na louce s ohařiskama a hráli jsme si na cvičence. Zrovinka jsem je děsně důležitě různě

dirigovala jak dirigent symfonické ohestr, když jsem zaslechla ze zahrady nějaký volání. "Hůůůůž sou tadyyy!", zavolala jsem na Brtníka a hnala ty dva zpátky na zahradu. Letěli jako splašilý a taky mocně hulákali, co za vetřelce to máme na zahradě ☐ . Tooo čuměli. My jsme se přivítaly s Dennyky a mohlo dojít na vítání psí. Aby pak taky konečně mohl vjet na zahradu František autem bez toho, že mu některej z těch pomatenců ohařích vběhne pod kola.

Connie si takticky sedla stranou - jen si chudera nevybrala dobře - sedla si na keř plazivýho jalovce ☐ a muselo jí to notně píchat do zadele. Chytře to udělala, moc chytře. Ohařiska se s ní přivítali tím pádem ve větším klidu, než kdyby byla v pohybu a Rumíček byl okamžitě okouzlen a unešen a zamilován a.... no prostě ztratil svou krásnou a moudrou hlavu a stal se z něj..... úhyl. Jo, regulérní úhyl.

Minule, když u nás byli, ji považoval za otravněj hmyz, za veleotravněj hmyz a dělal morousovatýho dědka. Tetkon o tři měsíce pozdějš najednou vám panáček změnil názor, že jo a jeho jediným zájmem bylo, hrát si na taťku a mamku. Koněf pochopitelně neměla nejmenší tušení s čím to přichází a brala to jako prima zábavu. My dvounohý ne a kdykoliv to směřovalo do toho, že se hraní mění v harašení, byl Zrzek odkázán do patřičných mezi. Jednou mi už došla trpělivost, drapla jsem milýho úhyla a vyhostila ho na louku. Aby se mu tam ty hormony trochu rozproudily do prostoru.

Tali byla jeho chováním pravděpodobně zhusená ☐ , navíc bylo vjédro a ona je ta matka, takže byla za veleklidnou a ROZUMNOU!!!!!!!!!!!! Čekala jsem nějaký velký rubačky, honičky a velkobitky, protože holky si spolu minule hezky hrály, ale povětšinu času byla za shovívavou tetu. Koněv si našla jednu z ohlodaných kostéček a ta se jí stala nejen kratochvílí, ale taky úplatkem ☐ , kterým se snažila milou tetu vtáhnout do hry. Stoupla si třeba proti Tali a odvážně a záměrně flusla kostéčku mezi ně a vyzývavě čučela, co teta na to. A teta nic moc jako teda. Hluboce tím Koněva zklamala. Takhle jedna konkrétní ohlodanina byla ostatně ve hře celý víkend. Byla to nejvíc nejoblíbenější položka k zábavě mezi všema třema. Čas od času jí někdo někde našel, dělal důležitýho a nebo si jí prostě jen tak hlodal. Případně si jí házel nad hlavu a předváděl nad ní záchvaty jedince stiženýho Turettovým syndromem. Že Rumíčku? Páč, kdo se lámal vejpůl a metal nad tím kozelce? ☐ ☐

Další oblíbená položka k zábavě byly létající talíře. Jsou dva, psů bylo tři. Takže..... se

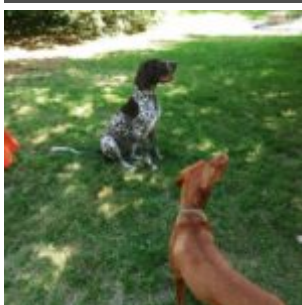
Hodná teta, úchylný strýček a šikovnej mrňous.

muselo na střídačku. Koněv i Taliprtka jsou rodu ženskýho, takže bylo jasný, kdo bude nejčastějš nahrenej ☐ ☐ . Ale snažila jsem se poctivě to vybalancovávat, aby si Rumíček taky užil. S Koněvem to jde někdy trochu hůř, páč je to rozvernej mrňous, co se zahlodne a dovést ji k tomu, aby pustila, je umění. Drží tou svou malou dlouhou kušnou fest, odhodlána nepustit do skonání světa ☐ . Ale já taky vim, co je odhodlání, takže nakonec vždycky pustila. Jen to trochu trvalo ☐ . Bavilo nás to tam i když bylo vedro. Ale pěkně vždycky jen chvilinku, protože se to fakt moc nedalo, nicméně zábava musí bejt.

A taky práce, ne? Když jsou všichni tři to pracovní plemeno ☐ . No ale, hele. My se tu smějeme, jo, ale to byste koukali, jak ten šprček malej, dravej a potrhlej, je šikovnej! Jakoooo mega, mega šikovnej. Co že jako přeskočí nějakou překážku! A nebo že nemá problém, naučit se proběhnout tunel a pochopitelně jí to bavčí.

Jak to dělal?

tak holky, dávejte pozor

pozooooor!

žubyven, žubyyy ven

To jsou takový srandičky bokem, kdy se pravda sice pes pochopitelně něco neustále učí. Ale!! Aleeee, a tím potěšila srdéčko mé vižlí - kdybyste jí viděli, jak profi pracovala s naší lištičkou!!!!!! To byla bomba!!! Je to šikulnice šikovná převelice. Stejně jako ti dva dospěláci si tu lišku, kterou jí panička ztratila do vysoký trávy, našla a přiběhla s ní!!! A že ta liška je dost těžká. Okamžitě, ještě než byla liška ve hře, na ní bylo vidět, že ten lovečák v ní nespí, že tam je. Ona si jí totiž sama všimla ještě v chalupě, kdy byla milá liška v poličce ve skříní. A bylo na ní vidět, že má očividně zájem. Koněf, ne liška :D. Aji Brtník si toho všimnul.

No a když pak přišla liška ke slovu, nestačila jsem koukat. Myslela jsem, že bude mít potíž to vzít - ať už proto, že to bude chlupatý do kušny a nebo, že to bude těžký. Sem se přepočítala. Chvilinku, krátkou chvilinku si to zkoumala, kratičce zkoušela, jak to vzít a pak to drapla přesně uprostřed a nesla. Důůůležitá a šťastná ☺ . A pak i , jak jsem už psala, si to našla, když jí to panička ztratila ☺ . Na tohle hrozně ráda koukám. Bylo fajn je vidět všechny tři, jak "makají" . Rumíček i Tali měli lišku schovanou důkladně vzadu ve vysoký trávě a milej malej Koněf přihlížel, wo co go. A zmítal se, páč "Já taky, já taky, jááááatakýýýýchciiiii!" No a když šla konečně do akce, byla radost se na to dívat. Je to malej a šikovnej škudibík.

Helejte to byste ale koukali, jak šikovnej!!! ☺☺☺ Se tu směju a mrzí mě, že jste to nemohli vidět. Ta malá sfiňa je neskutečně rychlá a jak říkám, moc šikovná, takže v neděli při snídani vlastně jen tak lehounce jako kdyby vítr fouknul a..... František byl bez snídaně ☺☺ . Štípla mu to ve výskoku a on neměl sebemenší šanci nějak něco stihnout. Jen koukat. A to taky dělal, že jo. Je už zvykutej ☺ . Já si taky rychle zvykla. Když jsem v sobotu nesla na zahradu koláče. Jako koláče, ne Koláče. Zjevil se vedle mě zrzavej hopík, udál hopťá a kus koláče uchroustnul. Jsem nepočítala s tím, že jednak takhle hópne a druhak, že ještě navíc umí

Hodná teta, úchylný strýček a šikovnej mrňous.

levitovat ve vzduchu, takže se u toho talíře zastaví a občerství se. Ne, neukradla to, jen ochutnala ☺☺ . Pak už jsem si dávala pozor, páč v tomhle jsem já mrcha nekompromisní.

Stejně tak jako na to hlodání. A jí to bavilo hodně, mě zlobit ☺☺ . Čapla jsem jí vždycky za tu kušnu a bylo. Ovšem zabralo to vždycky nejen až na stý pokus, ale taky jen na chvíli. Je to prostě děsně hlodavec. A opravdu jí je nějaký jaaaujaujování a kníkání a naříkání úúúúplně u..... jo tam, pod ocáskem :D. A já se nedám, takže když se na mě vrhnul krokodýl, čapla jsem ho a bylo po legraci. Zato, když se dovalila s talířem, tak to jsme si daly boj. Krutej boj, třesu s nima vždycky děsivě, až jim pysky lítaj nahoru a dolu, odhalujou chrup a já pak volám "Žubyvenžubyven!" To je bavčí a tak pak vždycky přijdou hnedle sami, že jako ešče. I Koněf. Ovšem zatímco RumíčkoTali tým se spokojil s bojováním na louce, kam jsme občas na chvíli zašli od kafe, či jinýho pitíčka, tak ten had malej zrzatej toho pochopitelně nikdá neměl dost a furt se zjevoval u stolu s talířem v kušně a dožadoval se akce. Jako každá malá vižla nemá bohužel ve vybavení zakomponovej nějakěj vypínač, takže pokud zvíře neubijete, nebo nesvážete kobercovou páskou, nemáte chvíli klid ☺☺

KO-NEČ-NĚ! LEŽÍÍ!

*Ovšem až v neděli
odpoledne ☺*

Vypínač jsme marně hledali i v sobotu večer, při grilování ☺☺ . Stejně jako u tý snídaně i

Hodná teta, úchylný strýček a šikovnej mrňous.

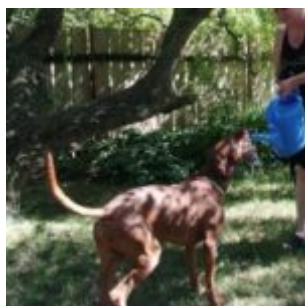
tady se ta mrška projevila jako schopnej lovec a obstarala si něco na žub ☐☐ . Aspoň to pití, že nechala na pokoji, páč rozverná byla i bez něj ☐ . Lidi, ona je tak boží. No prostě... jako vižla ☐ . Aby si lehla a dala třebas na chvíli pokoj, přinesla jí Dennyky její pelíšek. Rozměrově gauč ☐ .Zaujalo to ty dva, Koněf neměla pochopitelně čas ☐ . Tak ale jasně, nakonec se šlo

spát.

A pak se logicky taky vstávalo, že jo. Musím po pravdě říct, že jsem již dlouho nezažila tak rychlý probuzení, jako když se přese mně nečekaně přehnalo stádo Hunů. Radostně mi zastepovalo na hrudníku kozáčka a pak se mi zakouslo do ruky, aby s ní několik okamžiků nadšeně cloumalo. Stádo Huhů bylo odvečeno za účelem vypuštění se a než jsem se stačila připitoměle dohíhnat, už mě zase válcovalo stádo Hunů, aby mě vzápětí opět lomcovalo zápěstím. Je to marný, je to marný, je to marný. Já jsem si vždycky s Tali říkala, jak je možný, že panbůh nadělil tolik trotloviny do jednoho těla. Že by člověk neřeknul, že to lze. No, lze odpovídala jsem si poté. Netušila jsem, že to lze i zkopírovat. Je tady jediná výhoda, že to je v menším, lépe ukočirovatelným balení.

V neděli už Rumíček usoudil, že když k ničemu nemohlo dojít den předtím, tak se na to vykašle a jal se věnovat dovádění s konví, vodním hrátkám

Hodná teta, úchylný strýček a šikovnej mrňous.

Hrátky s konví

prasobazének

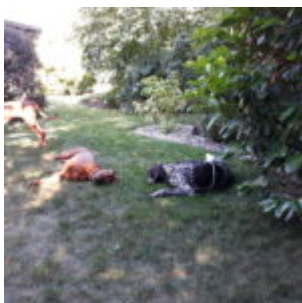
na dostřel

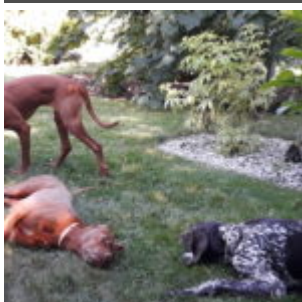
na dostřel 2

a motejlům. Respektive jejich stínům a stínům od ptáčků. Což často zaujalo i milýho Koněva a když vypálil ze své pozorovatelný, kterou má u schodů do rokle, vypálila pak za ním. Občas se vrátila mokrá, protože se stavila ve vaně. Jednou či dvakrát dokonce i v jezírku. Je to vodník, tak jako všichni v týhle rodině. Vedro bylo čím dál tím větší,

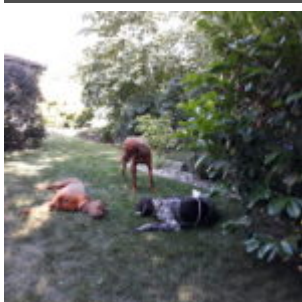
Hodná teta, úchylný strýček a šikovnej mrňous.

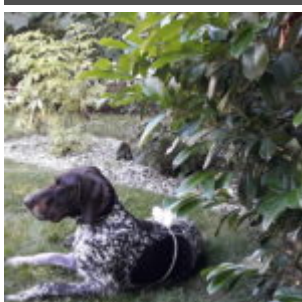
Chcípły fšéck dobrý víly, jen ta jedna ne ☐

Hele.... myslíš, že si někdy lehne?

Vona, myslíš, jo? Ne, ta si nelehne! .....Kdo si má lehnout?

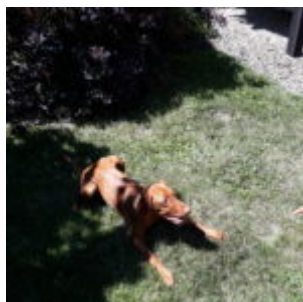
Modelína v dárkovým balení ☐

takže se fakt nedalo nic dělat. Jen občas vyjít na tu louku a hodit sem tam talíř. To den předtím se aspoň dalo jít trochu na procházku. A to se zvednul Brtník, popadnul naše ohařiska a přibrál i Koněva. A my pak z úvozu slyšeli, jak se s ní marně snaží dohodnout ☐ ☐ .

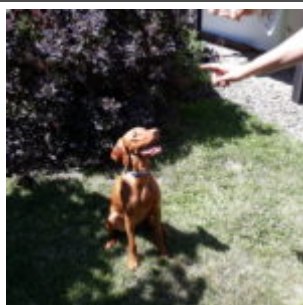

Hodná teta, úchylný strýček a šikovnej mrňous.

Netrvalo dlouho a Koněf přistál zpátky. Bez obojku, ten třímal v ruce Brtník, Koněf radostně hopsal kolem s výrazem idiota a byl předán paničce. Ale náhodou, abyste věřili, že to nejní pako úplný, ale jen částečný ☐☐ tak koukněte, jak pěkně umí cvičit-moc pěkně jí to šlo, což?

Koněf na cvičišti - lééhni!

Sedni Koniku!

Talince zase šlo pěkně stromolezectví :

Talinko, jak dělá kočička?

Hodná teta, úchylný strýček a šikovnej mrňous.

Taklenc!

A Rumíček, můj moudrej pán? si šel lehnout do tunelu ☐ , je to jeho oblíbená schovka, tak oblíbená, že se tam kolikrát jde schovat i když tam ten hadr není ☐

Byla to bezva jízda, od soboty, kdy Dennyky, František a Koněv přijeli, až do neděle, kdy se s námi rozloučili. Klídek, pohodička, užívali jsme si to my i čoklidi. I přes to vedro. Prostě paráda. A víte co? Tali byla taky nejvýbornější. Že byl výbornej Rumíček, to víme, to se dá i předpokládat - i když teda..... trochu o rozum přišel ☐ . Ale Tali byla nejvýbornější proto, že se nejen chovala jako rozumná psí slečna, ale taky proto, že..... krám zůstal zcela plánovaně doma v Prahé. A fungovali jsme bezvadně i bez nějakýho pípnutí. Ba co víc, když jsme v pondělí ráno přijeli domů, uvědomila jsem si, že Tali má další svojí malou premiéru. Bylo to poprvý, co byla v Prahé "nahatá" neboli, jen s protiklíšťákem, jinak bez obojku-bos :D. A vůbec si nenatloukla nos, alébrž se chovala stejně spořádaně jako Rumíček, vyskočila

Hodná teta, úchylný strýček a šikovnej mrňous.

normálně z auta, pročichala si to kolem domu, vyčůrala se a šla v pohodě za námi, který jsme na ně čekali na podestě. Tak takhle báječnej víkend to byl.

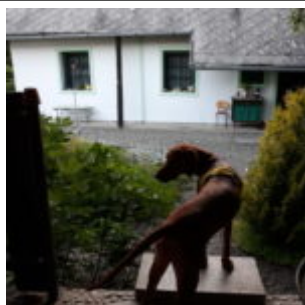
A na závěr pár ještě pár záběrů, třeba z grilovačky:

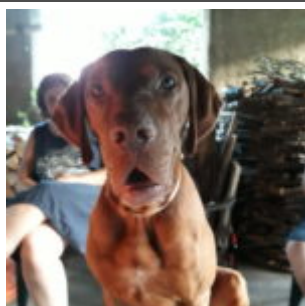
Rumouš griluje, Tali dozoruje

Velká teta na stráž

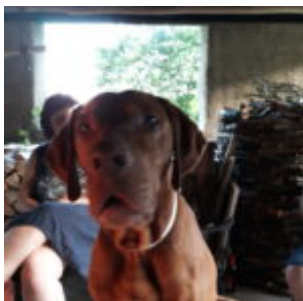

Mrňous taky na stráž

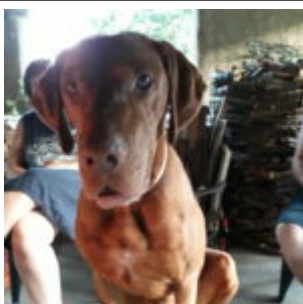

Hodná teta, úchylný strýček a šikovnej mrňous.

Takovej to bejval moudrej pán! ☐

..a...

a stal se z něj tak trochu retard ☐

Holčičí chvílka:

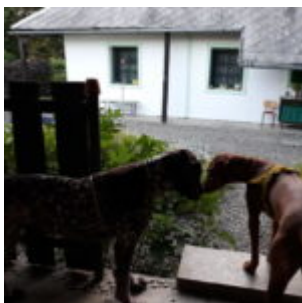

TetooOO?

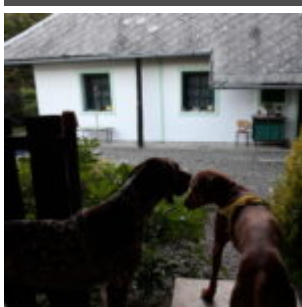

Mohla bych tady bejt s tebou?

Hodná teta, úchylný strýček a šikovnej mrňous.

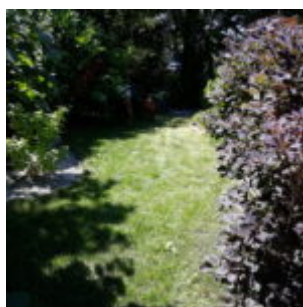

prosim Těěě

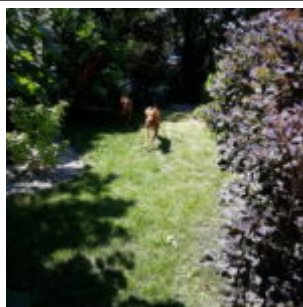

Budu hodná, uvidíš!

Vižla, kam se podíváš:

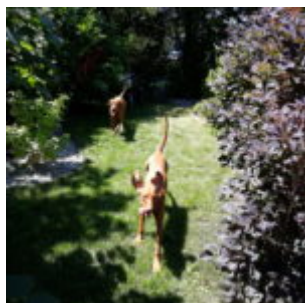

tři... dva.....jednaaaaaaa.....

....akceeeeeee!

Hodná teta, úchylný strýček a šikovnej mrňous.

vižla, kam se podíváš □

A ještě jedna nepsí momentka – po kontrole podvozků a schválení letového provozu se tento pupík vydal do světa a s ním i jeho sourozenci a my to tak mohli sledovat v přímém přenostu. Naštěstí to byli dobří žáčci, takže ani jeden nežuchnul na zem a my tak nemuseli řešit, která z těch lovkyně bude rychlejší:

P.S.: Jo a ty Denivky k jejíž konzumaci Dennyky nabádala – jsou fakt moc dobrý, doporučuju.